

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 266.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000023264/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Skal jeg vende om, maa han offentlig tage sin Stævning tilbage. Nu skal Sandheden forkyndes aabenlyst. Mister jeg Livet i Worms, vil det ikke skade Sandheden, hellere gavne den.»

»I veed vist, jeg er jer og jer Sag hengiven,« sagde Bucer, »og mig synes, I kunde dog prøve paa at forhandle om et Forlig. Det samme mener Ridder Franz og Ridder von Hutten, fra hvem jeg kommer, — siden Kejseren selv ønsker at forhandle.»

»Man ønsker vel kun at hindre mig i at komme til Worms. Jeg kan ikke handle om Guds Sager, de er ikke mine egne. Venter jeg kuns et Døgn endnu, saa løber det kejserlige Lejde ud, — saa kan Papisterne uhindret føre mig til Rom. Nej, jeg vil til Worms, og det *naa*, om ogsaa der er saa mange Djævie i Byen som Tagsten paa Husene. Selv om Huss er brændt i Ilden, saa er Sandheden dog ikke brændt. — Har Kejsereus Skriftefader noget at tale med mig om, saa kan han gjøre det i Worms.» —

Der gik lang Tid efter dette, hvor ingen mælede noget ved Bordet.

Endelig sagde Doktor Martin, men i en anden Tone, — idet han pegede paa Tilio: »Men her sidder en ung Person, Baccalaureus i Philosophien Joannes Tillivallensis — han er meget ivrig for at komme til Ebernburg, det har han været i lang Tid.»

»Hvad vilde den unge Baccalaureus dér?« sagde Bucer høfligt men smilende.

»Han har Lyst til at see en stor Forandring.»

»En stor Forandring?«

»Jeg mener for Resten,« sagde Doktor Martin, »at man kunde vælge et ringere Sted end Ebernburg for at faa sligt at see.»

»Det kan jo være. Jeg kjender det ikke, Hr. Doktor,« sagde Bucer.

»I saa Fald har Ridderne vist ikke stor Fortrolighed til Broder Martin Bucer.« —

Efter en længere Tavshed ved Bordet, udbrød Tilio pludselig: »Jeg vil ikke til Ebernburg, Doktor Martin! Jeg vil rejse med *jer*, saa længe I vil have mig med!»

»Ja, ja,« sagde Doktor Martin. »Lære at *leve* ret paa Ebernburg, det troer jeg ikke I kan. Men I kunde maaskee lære at vælge. Og jeg vilde da haabe, at I *valgte* ret.»

Kort efter var Maaltidet til Ende; man rejste sig, og Bucer drog tilbage til Ebernburg med uforrettet Sag. — —

Endnu længe før Dag næste Morgen sad Rejseselskabet i Vognen og kjørte ad Worms til.